

От многото поети заслужава да се поменат: Милан Ракич, който е под влиянието на Сюли Прюдом. Той е силна идивидуалност, настоящи лирик, който щедро дарява народа си с нови образи и нови идеи в най съвършена форма. С голяма известност се ползват Милорад Петрович, който пише в духа на народната поезия и обладаващия голем талант и извяни форми — Велико Петрович.

В поетическото творчество опитват силите си и жени. Из тях първенство се пада на Елена Димитрович, която долавя хармонията на живота. Друга жена е Милица Богданович, учителка в Загреб, пираща под псевдоним Ирина Симеунова и Даница Маркович.

Без да се гледа на това изобилие от поети с различни направления, трябва да се каже, че първенствующе место в сръбската литература се пада на разказа и че стихотворното творчество дира обнова в старите завети на прекрасната сръбска народна поезия.

В Босна и Херцеговина има и Мусулмански писатели, от които едни считат себе си сръбски, други харваски, ползвайки се от своята азбука. Освен това, в Сараево излизал турски вестник „Гайрет“, чийто редактор е Осман Джикич

С удоволствие трябва да се констатира, че сред сръбскохарватите все повече нараства идеята за обединение; харватската и сръбската литератури се развиват паралелно и двата народа се чувствуват като братя. Тъй напр. сръби и харвани мирно сътрудничат в различни списания, каквито са: харваски „Савременик“ сръбските „Летопис“, „Босанска вила“, „Сръбски книжевни гласник“.

В областта на драматическото творчество в последне време се забелязва особено оживление. Първо място заема Южна Унгария (Л. Костић, Савич). Колкото се отнася до Нушич, то той потопи своя талант в многоописания.

Научната дейност се концентрира около Сръбската Академия и около старата „Летописи матицы сербской“ и в „Нови Сад“. От най-новите историци най знаменит е Д-р Иован Радович и Станоја Станоевич.

Общия извод е: нѣ една от славянските литератури не се отличава с такъв демократизъм като сръбската, разкриваща пред нас картина на освободителни борби. Литературата се явява като отражение на прости естествен живот и наивно миросъзерцание. Наред с това е даден и мирогледа на истока, макар той да е по силно отразен в бѫлгарската литература.

На сръбската поезия е оказalo благотворно влияние народната песен.